

Ба Чычэз ф

ІВАН ШАМЯКІН

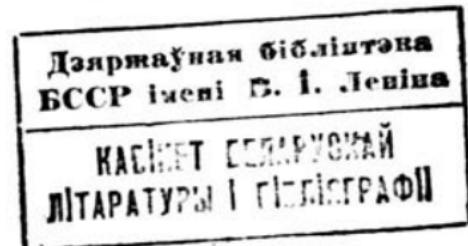
БІБЛІЯГРАФІЧНАЯ ПАМЯТКА

БАЧ9493бр
СЕРЫЯ - ПОСЕМНАДЦАТАЯ БССР.

ДЗЯРЖАЎНАЯ БІБЛІЯТЭКА БССР
імя В. І. ЛЕНІНА

ІВАН ШАМЯКІН

*Бібліографічна
памятка
читача*

ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА БССР
МІНСК 1957

Склада Н. Б. ВАТАЦЫ

* * *

*Редактор —
доктор филологических наук
В. В. БАРЫСЕНКА*

ІВАН ШАМЯКІН

(Біяграфічная і бібліографічна даведка)

Іван Шамякін — папулярны беларускі пра-
заік. Ён выступіў у літаратуры пасля Вялікай
Айчыннай вайны. Імя пісьменніка стала шыро-
ка вядома з 1948 года, калі быў апублікованы
яго раман «Глыбокая плынь», удастоены Сталінскай
прэміі. Творы І. Шамякіна перакла-
дзены на рускую, украінскую, казахскую, ла-
тышскую, малдаўскую, кітайскую, балгарскую
і польскую мовы. Раман «Глыбокая плынь»
выйшаў у СССР у 15 выданнях на 6 мовах у
колькасці 735 300 экземпляраў. Усяго ў СССР
з 1949 па 1956 год выдадзена 23 кнігі І. Шамя-
кіна ў колькасці 925 300 экземпляраў. Кнігі
І. Шамякіна выдаваліся і за межамі СССР.

* * *

Іван Пятровіч Шамякін нарадзіўся 30 сту-
дзеня 1921 г. у вёсцы Карма, Добрушскага
раёна, Гомельскай вобласці, у сям'і селяніна.

Дзед і бацька пісьменніка былі да рэвалюцыі батракамі. У 1936 годзе Іван Шамякін скончыў Макаўскую няпоўную сярэднюю школу, Церахоўскага раёна, і паступіў у Гомельскі тэхнікум будаўнічых матэрыялаў. Уесь вольны ад заняткаў час будучы пісьменнік аддаваў чытанню мастацкай літаратуры.

Яшчэ студэнтам тэхнікума І. Шамякін пачаў пісаць вершы, а пазней і апавяданні. На трэцім курсе ён прымае актыўны ўдзел у работе літаратурнага аб'еднання пры газете «Гомельская праўда».

У 1940 г. Іван Шамякін скончыў тэхнікум і паехаў на працу ў Беластокскі райпромкамбінат, але працеваў там нядоўга. У верасні ён быў прызваны ў рады Советскай Арміі. У гэтым-жэ годзе з горада Мурманска—месца сваёй службы — даслаў ён першыя свае апавяданні («Парастак» і інш.) у рэдакцыю часопіса «Полымя».

У Вялікую Айчынную вайну І. Шамякін удзельнічае ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Спачатку быў камандзірам гарматы на Карэльскім фронце, апошнія два гады — комсоргам асобнага дывізіёна на 1-м Беларускім фронце. Знаходзячыся ў арміі, у чэрвені 1943 года ўступае ў рады Комуністычнай партыі.

У час вайны І. Шамякін друкаваўся ў армейскім друку. На беларускай мове напісаў у 1944 годзе вялікае апавяданне «У снежнай пустыні». Дапрацаванае ў 1946 годзе апавяданне было надрукавана.

З пачатку 1945 года дывізіён, у якім слу-

жыў Шамякін, знаходзіўся ў Польшчы, а потым у Германіі. Тут на Одэры сустрэў пісьменнік перамогу і там-жа напісаў аповесць «Помста».

Яшчэ ў арміі І. Шамякін марыў аб працы выкладчыка беларускай літаратуры і мовы. Пасля дэмабілізацыі (кастрычнік 1945 года) ён варочаецца дамоў да сям'і і працуе настаўнікам у вёсцы Пракопаўка, Церахоўска-га раёна. Пісьменнік поўны энергіі і жадання працеваць. Ён актыўна ўключаецца ў грамадскае жыццё сельсовета, прагна імкненцца авалодаць ведамі і стаць кваліфікованым настаўнікам. Выбраны сакратаром тэрыторыяльнай партарганізацыі, праводзіць вялікую арганізацыйную і выхаваўчую работу сярод калгаснікаў. Адначасова настойліва працуе над павышэннем сваіх ведаў, вучыцца ў інстытуце замежных моў і завочна ў педінстытуце, займаецца творчай працай.

Нямалаважную ролю ў творчай біяграфіі І. Шамякіна адыграла яго асабістасць знаёмаства з вядомымі пісьменнікамі рэспублікі ў час работы першага паслявеннага Пленума праўлення Саюза совецкіх пісьменнікаў БССР (снежань 1945 г.). «Асабістасць знаёмаства з пісьменнікамі, — успамінае І. Шамякін, — у пераважнай большасці сваёй, людзьмі шчырымі, чулымі, сардэчнымі акунула мяне ў літаратурнае жыццё. Я ехаў з Пленума з адным цвёрдым намерам: пісаць, пісаць і яшчэ раз пісаць, не спыняцца ні на хвіліну. І, прыехаўшы дамоў, я сапраўды з дзіўнай энергіяй узяўся за працу. Я ўспамінаю той час з хваляван-

нем. Адкуль бралася энергія, сіла? Удзень я працаваў у школе, увечары ледзь не штодзень ішоў у адзін з шасці калгасаў сельсавета на сход ці праводзіў партыйны сход, семінар агітатарапаў, заняткі з комуністамі. А потым вяртаўся дадому позна ўнаучы і пісаў пры газніцы»¹.

У гэты перыяд пісьменнік публікуе аповесць «Помста», напісаную ім яшчэ ў Германіі летам 1945 г.², заканчвае апавяданне «У снежнай пустыні» (1944 — 1946), піша апавяданні «У дзень перамогі» (1945), «Браты» (1946), «Бацька» (1946), «Далёкая камандзіроўка» (1947) і інш., натхнёна працуе над раманам «Глыбокая плынь» аб герайчнай барацьбе беларускага народа за сваю Радзіму ў час Вялікай Айчыннай вайны, які заканчвае ў 1948 г. У ліпені 1947 г. Іван Шамякін быў прыняты ў члены Саюза совецкіх пісьменнікаў БССР.

У жніўні 1948 года Іван Пятровіч пераязджае ў Мінск і паступае ў партыйную школу пры ЦК КПБ, якую заканчвае ў 1950 годзе. У 1949 годзе значна дапрацоўвае раман «Глыбокая плынь» для асобнага выдання. У 1949—1951 гадах выдае тры зборнікі сваіх апавяданняў. У 1953 г. выходзіць другі раман Шамякіна «У добры час».

Пасля заканчэння партыйнай школы І. Шамякін працуе рэдактарам мастацкай літара-

¹ Гл. аўтабіографію І. Шамякіна, змешчаную ў дадатках да дысертацыі А. А. Сондак — «Проза Івана Шамякіна»:

² Часоп. «Полымя» № 11—12, 1945, стар. 18—46.

туры Дзяржаўнага выдавецтва БССР і галоўным рэдактарам часопіса «Советская Отчизна». З мая 1954 года — намеснік старшыні праўлення Саюза совецкіх пісьменнікаў БССР.

Побач з творчай працай І. Шамякін вядзе значную грамадска-палітычную работу. Ён выступае з артыкуламі аб задачах беларускай літаратуры, аб барацьбе совецкага народа, народав свету за мір. І. Шамякін з'яўляецца членам Рэспубліканскага камітэта абароны міру, членам ЦК ЛКСМБ, дэпутатам Мінскага абласнога совета.

За заслугі ў галіне літаратуры І. Шамякін узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга і ордэнам «Знак Пашаны».

* * *

Аповесць «Помста» (1945) — першы буйны твор Івана Шамякіна. Прысвечана яна баявым спраўам Совецкай Арміі ў перыяд завяршэння Вялікай Айчыннай вайны. У аповесці створаны вобразы совецкіх воінаў, галоўным чынам афіцэраў, мужных і гуманных людзей краіны соцыялізма. На прыкладзе іх дзеянасці ярка паказана маральная перавага Совецкай Арміі над гітлераўскай арміяй грабежнікаў.

Совецкім воінам — мужнымі удзельнікамі Вялікай Айчыннай вайны прысвечан і рад іншых твораў Шамякіна. Пісьменнік любоўна маюе высокародныя пачуцці совецкіх людзей.

У апавяданні «У снежнай пустыні» (1944—1946) аўтар апавядае аб вялікай воінскай дружбе. Фашысцкія сцярвятынікі падбліі совец-

кі самалёт. Пілоту Васю і раненаму штурману Волкаву давялося прызямліцца на варожай тэрыторыі. Перамагаючы страшэнныя цяжкасці, падтрымліваючы адзін аднаго, дабіраюцца яны да совецкіх часцей.

У апавяданні «Браты» (1946) І. Шамякін малюе вобраз прынцыповага, валявога і мужнага совецкага камандзіра-патрыёта, які свята выконвае свой абавязак перад Радзімай. Да-ведаўшыся аб дэзерцірстве роднага брата, ён рашуча дае загад аб яго расстрэле.

І. Шамякін імкнецца паказаць у сваіх творах прыгожасць совецкага чалавека, маральнью перавагу совецкіх людзей перад людзьмі капіталістычнага свету. Асабліва ярка выказана гэтая думка аўтара ў апавяданні «У далёкай камандзіроўцы» (1947). Герой апавядання — інжынер Ярохін едзе ў камандзіроўку ў Амерыку. Самалёт робіць вымушаную пасадку ў глухой мясцовасці. У самалёце, акрамя яго, англійскі лорд Джуд Стон і маладая канадская жанчына з дзіцем. Доўгі час пасажыры застаюцца без ежы. І вось тут наглядна выяўляюцца асабістыя рысы кожнага пасажыра. Ярка паказаў аўтар эгаізм англійскага лорда, пустату маладой канадкі і гуманізм совецкага інжынера.

Працуючы ў вёсцы, Шамякін часта сустракаўся з былымі партызанамі. Расказы родных і знаёмых — жывых удзельнікаў партызанскаў барацьбы — навялі пісьменніка на думку стварыць вялікі твор аб герайчнай барацьбе беларускага народа з ворагам. Захоплены ўдзячнай тэмай, Шамякін жадае сваімі вачыма ўбачыць месца партызанскіх баёў. Летам 1947 г. ён

вандруе па Гомельскай вобласці, гутарыць з навакольнымі сялянамі і запісвае фальклор перыяду Айчыннай вайны. Так пачаў працаваць Шамякін над сваім першым раманам.

Кнігі Івана Шамякіна

Раман «Глыбокая плынь» (1948) апавядае аб барацьбе беларускага народа супроты нямецка-фашистскіх захопнікаў у тыле ворага, аб

кіраўніцтве партыі ўсенародным партызанскім рухам.

Аўтар ярка паказвае ў ім жыццё беларускай вёскі ў перыяд нямецкай акупацыі, баявую дзеянасць партызан, арганізацыйную і прапагандысцкую работу падпольных партыйных і комсамольскіх арганізацый. Удала паказан у рамане вялікі размах партызанскаага руху ў час Вялікай Айчыннай вайны, адзінства партыі і народа, кіраўніцтва Комуністычнай партыі гэтым усенародным рухам, сталая сувязь партызан з Вялікай Зямллёй, з Москвой.

Асноўныя героі рамана — камісар партызанскай брыгады «Днепр» сакратар райкома Ляспіцкі, прости калгаснік Карп Maeўскі, яго дачка настаўніца Тацяна, сын Нікалай і комсамолец Жэнъка Lubян. Шамякіну ўдалося стварыць яскравыя і тыповыя вобразы высокародных і сціплых совецкіх людзей, якія падняліся на суроўную барацьбу з ворагам у цяжкую для Радзімы гадзіну.

Мірнай працы совецкіх людзей у беларускай вёсцы пасля вайны прысвечаны апавяданні «На знаёмых шляхах» (1946) і «Складае пытанне» (1949). Аўтар апавядаете ў іх аб цяжкасцях і дасягненнях у работе калгаснікаў і былых партызан, аб іх мірах і працоўных намаганнях, накіраваных на ажыццяленне вялікіх планаў мірнага будаўніцтва. Аб творчай працоўнай радасці маладога совецкага ўрача, які ўпартка змагаецца за жыццё хворага хлопчыка і выратоўвае яго, чытаем мы ў апавяданні «Здзейсненая мара» (1948). Апавяданні гэтых ўвайшлі ў кнігу I. Шамякіна «На знаёмых шляхах» (Мінск, 1949).

У 1950 годзе І. Шамякін выдаў кніжку для дзяцей «У Москву». Гэта апавяданні аб совецкіх юнаках і дзяцях, аб іх марах і ўчынках («Наташа», «У Москву»), а таксама аб лёсе дзяцей працоўных у капиталістычных краінах і аб удзеле іх у барацьбе за мір («Маленькая парижанка», «Хлопчык з-за акіяна»).

Наступная кніга І. Шамякіна «Дзве сілы» выйшла ў 1951 годзе. Большасць апавяданняў гэтага зборніка напісана на тэму барацьбы за мір і прагрэс супроты лагера вайны і цемрашальства.

Аўтар расказвае аб радасці мірнай творчай працы ў Савецкім Саюзе, аб перадавых людзях соцыялістычнай вёскі («Сялянка», 1950; «Хадакі», 1950); аб кіруючых работніках раёна («Залатыя агні», 1949); аб самаадданай работе маладога совецкага ўрача («Зажыццё», 1948—1951)¹; аб шчаслівай маладой совецкай маці — першым барацьбіту за мір («Спі, мой сыночак...», 1951). Простым людзям дэмакратычнай Германіі прысвечана апавяданне «Пільнасьць» (1951). Аб адважнай барацьбе простых людзей Францыі за мір даведваемся мы з апавяданняў «Дзве сілы» (1951) і «Маленькая парижанка» (1949).

У 1953 годзе І. Шамякін скончыў і выдаў асобнай кнігай раман «У добры час» аб людзях пасляваенай калгаснай вёскі.

¹ Апавяданне напісана ў 1948 г. пад загалоўкам «Здзейсненая мара» і апублікавана ў кнізе «На знаёмых шляхах». У 1951 г. было значна перапрацавана і названа «Зажыццё».

На прыкладзе жыцця двух калгасаў аўтар узнімае пытанне аб правільным кіраўніцтве калгасамі і стылі працы совецкага кіраўніка.

Цэнтральны персанаж рамана—старшыня калгаса «Партызан» Максім Лескавец. Гэта працавіты, смелы, энергічны і праўдзівы чалавек. Але, побач з гэтым, у характары Максіма Лескаўца ёсьць многа рыс, якія перашкаджаюць яму стаць добрым кіраўніком... Самаўпэўнены і прагнены да пашаны, ён мала давярае людзям і не раіцца з імі; усюды хоча ён паспець сам, часта ігнаруе думку праўлення калгаса, правільнную арганізацыю працы калгаснікаў часам падмяняе адміністратарскімі загадамі. Распыляючыся на дробязі, ён часта ўпускае галоўнае. Не знаходзячы часу на вучобу, пачынае адставаць ад жыцця. Балюча рэагуе ён на справядлівую крытыку.

Максіму Лескаўцу аўтар супроцьстаўляе вобраз старшыні перадавога калгаса «Воля» Васіля Лазавенку. У гэтым вобразе Шамякін увасабляе тып новага кіраўніка. Сіла яго ў вялікай веры ў народ, у людзей свайго калгаса. Ён не шукае славы і ўсю дзейнасць сваю накіроўвае на тое, каб прынесці як мага больш карысці народу. Ён адчувае адказнасць не толькі за свой калгас, але і за іншыя калгасы ў раёне. Таму ён горача бярэцца дапамагчы Максіму Лескаўцу зразумець дапушчаныя ім памылкі.

Шамякін шырока паказаў у рамане кіпуче жыццё пасляваеннай вёскі і багаты духоўны рост калгаснікаў у працэсе творчай працы. Востра паставлены ў рамане праблемы выхавання і перавыхавання людзей у калектыве,

пытаниі комуністычнай маралі, қахання і дружбы. Яскравыя вобразы кіраўнікоў калгасаў, сакратара партыйнай арганізацыі, брыгадзіраў і радавых калгаснікаў надзелены тыповымі рысамі совецкіх людзей і таму блізкія і зразумелыя чытачу.

Вобраз Максіма Лескаўца выклікаў у друку рад супярэчлівых водгукаў. Адзначалася крытыкай і некаторая лакіроўка аўтарам рэчаінасці. На тым, як раман сустрэла крытыка, Шамякін падрабязна спыніўся ў выступленні на 3-м з'ездзе пісьменнікаў БССР (1954). Ка-роткія заўвагі аўтара аб тым, як ён працаваў над раманам «У добры час», апублікованы ў брашуры «Інструкцыйна-метадычныя матэрыялы да правядзення канферэнцыі чытачоў па раману лаўрэата Сталінскай прэміі І. Шамякіна «У добры час», складзенай Ф. Б. Гарэлікам (Мінск, 1954, стар. 11—12).

У 1953—1954 гг. Шамякін піша шэраг апавяданняў на калгасную тэматыку. Аб қаханні і дружбе вясковай моладзі напісаны апавяданні «Вясновымі днямі»¹ і «Першое спатканне»². У серыю апавяданняў «Партрэты»³ ўваходзяць ка-роткія замалёўкі асобных кіраўнікоў калгасаў і калгаснікаў. У гэтай-жы серыі ў 1954 г. змяшчаюцца ў друку замалёўкі, якія паказваюць вялікія перамены, што адбываюцца ў калгасах пасля рашэнняў вераснёўскага Пленума ЦК КПСС, партрэты совецкіх спецыялі-

¹ Часоп. «Маладосць» № 1, 1953, стар. 12—14.

² Газ. «Чырвоная змена» за 24 і 25 чэрвеня 1953 г.

³ Часоп. «Беларусь» № 9, 1953, стар. 10—12.

стаў, якія паехалі па закліку партыі на работу ў калгасы («Галоўны інжынер», «Аграном», «Падмочаны» пад агульной назваю «Наши знаёмыя»)¹.

У апавяданні «Завіруха», напісаным у 1955 г., намалёван прыгожы вобраз дзяўчыны-агранома. Кароткія псіхалагічныя апавяданні аб глыбокіх пачуццях бацькоў і дзяцей аб'еднаны аўтарам пад агульнаю назваю «Бацькі і дзеці», 1954 г. («Матчыны руکі», «Бацькаў гонар», «Абраза», «У роднай сям'і»).

У сучасны момант І. Шамякін закончыў раман аб сельскіх настаўніках «Крыніцы». Раман друкаваўся ў 1956 г. у часопісе «Полымя».

Шамякін — малады пісьменнік, але творы яго ўжо шырока вядомы і папулярны сярод чытачоў таму, што ён умее выбраць актуальную, цікавую для народа тэму, умее заўважыць новыя, тыповыя рысы ў свядомасці і паводзінах совецкіх людзей. Вообразы яго твораў тыповыя, зразумелыя і блізкія совецкаму чытачу.

¹ Часоп. «Беларусь» № 7, 1954, стар. 4—8.

КНІГІ І. ШАМЯКІНА

1. **На знаёмых шляхах.** Аповесць і апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1949. 132 стар., 10 000 экз., 4 р. 75 к.

Змест: Помста (аповесць). У снежнай пустыні. Бацька. На знаёмых шляхах. Далёкая камандзіроўка. Здзейсненая мара. Складанае пытанне (апавяданні).

2. **Глыбокая плынь.** Раман. (Мал. мастака С. Раманава.) Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1949. 311 стар., 10 000 экз., 10 р. 35 к., перапл. 1 р.

3. **Глыбокая плынь.** Раман і апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1952. 534 стар., 10 000 экз., 10 р. 80 к.

Змест: Глыбокая плынь (раман). Помста (аповесць). Братья. Наташа. У снежнай пустыні. Сялянка. Хадакі. Спі, мой сыночак... За жыщё. У Москву. Падарунак правадыру. Далёкая камандзіроўка. Хлопчык з-за акіяна. Маленькая парыжанка. Пільнасць. Дзве сілы (апавяданні).

4. **У Москву.** Апавяданні. (Мал. Л. Замала.) Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1950. 71 стар., з іл., 10 000 экз., 2 р. 50 к.

Змест: Наташа. У Москву. Падарунак правадыру. Маленькая парыжанка. Хлопчык з-за акіяна.

*Кнігі І. Шамякіна,
перакладзенія на рускую мову
і іншыя мовы народаў СССР*

5. Дзве сілы. Апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1951. 186 стар., 10 000 экз., 4 р. 40 к.

Змест: У дзень перамогі. Спі, мой сыночак... Дзве сілы. За жыццё. Далёкая камандзіроўка. Сялянка. Маленькая парыжанка. Хадакі. Залатыя агні. Пільнасць.

6. Апавяданні. Мінск, Вуч.-пед. выд-ва БССР, 1952. 162 стар., 6 л. іл. (Школьная б-ка), 25 000 экз., 3 р. 55 к.

Змест: Прадмова. Наташа. Брэты. У снежнай пустыні. У Маскву. Падарунак правадыру. За жыццё. Сялянка. Хлопчык з-за акіяна. Далёкая камандзіроўка. Маленькая парыжанка. Дзве сілы.

7. У добры час. Раман. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1953. 460 стар., 20 000 экз., 9 р. 20 к.

7а. Першае спатканне. Апавяданні. Мінск, Дзярж. выд-ва БССР, 1956. 145 стар., 10 000 экз., 3 р. 40 к.

Змест: Першае спатканне. Завіруха. Вяснозымі днямі. Памылкі. Нашы знаёмыя: 1. Старшыня калгаса; 2. Наташа; 3. «Крытыкун»; 4. Галоўны інжынер; 5. Агроном; 6. Падмочаны. Бацькі і дзеці: 1. Матчыны рукі; 2. Бацькаў гонар; 3. Абрааз; 4. У роднай сям'і.

КНІГІ І. ШАМЯКІНА, ВЫДАДЗЕНЫЯ У ПЕРАКЛАДЗЕ НА РУСКУЮ МОВУ

8. Глубокое течение. Роман. Перевод с белорусского. М., «Советский писатель», 1949. 323 стр., 30 000 экз., 10 р.

9. Глубокое течение. Перевод с белорусского С. Григорьевой. Минск, Госиздат БССР, 1950. 314 стр., 30 000 экз., 10 р.

10. Глубокое течение. Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой.

вой. Минск, Госиздат БССР, 1951. 265 стр., 75 000 экз., 10 р.

11. **Глубокое течение.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой. М., Госиздат, 1952. 296 стр., 75 000 экз., 6 р. 10 к.

12. **Глубокое течение.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой. (Издание для слепых). В 5 книгах. М., Учпедгиз, 1952. 32 стр., цена комплекта 7 р. 5 к.

Кн. 1. 80 листов 1 р. 40 к.

Кн. 2. 80 листов 1 р. 40 к.

Кн. 3. 78 листов 1 р. 35 к.

Кн. 4. 84 листа 1 р. 40 к.

Кн. 5. 89 листов 1 р. 50 к.

13. **Глубокое течение.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой. М., «Советский писатель», 1952. 315 стр., 75 000 экз., 5 р. 75 к.

14. **Глубокое течение.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой. Воронеж, Воронежск. кн. изд-во, 1953. 292 стр., 75 000 экз., 4 р. 85 к.

15. **Глубокое течение.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского С. Григорьевой. М., Гослитиздат, 1955. 285 стр., 150 000 экз., 4 р. 55 к.

16. **В Москву.** Рассказы. Авторизованный перевод с белорусского Р. Рубиной. Рисунки П. Осовского. М.—Л., Детгиз, 1952. 87 стр., 30 000 экз., 2 р. 60 к.

Содер жание: В Москву. Наташа. Подарок вож дю. В снежной пустыне. Мальчик из-за океана.

17. **В добрый час.** Роман. Авторизованный перевод с белорусского А. Островского. Л., Лениздат, 1955. 404 стр., 75 000 экз., 8 р.

18. **В добрый час.** Роман. Авторизованный перевод А. Островского. Минск, Госиздат БССР, 1955. 356 стр., 100 000 экз., 7 р. 30 к.

**КНІГІ І. ШАМЯКІНА,
ВЫДАДЗЕНЫЯ НА ІНШЫЯ МОВЫ
НАРОДАЎ СССР**

19. **Глыбокая плынь.** Раман. Пераклад з беларускай на ўкраінскую мову. Кіеў, Дзяржлітвыдавецтва Украіны, 1954. 294 стар. з іл., 65 000 экз., 5 р. 80 к.

20. **Глыбокая плынь.** Раман. Пераклад з беларускай на латышскую мову Т. Т. Ярмалінскай. Рыга, Латгосвыдат, 1953. 379 стар. з іл., 10 000 экз., 5 р. 60 к.

21. **Глыбокая плынь.** Раман. Пераклад з беларускай на малдаўскую мову С. Шляху. Кішынёў, «Шкоала советикэ», 1954. 286 стар., 10 000 экз., 6 р. 15 к.

22. **Глыбокая плынь.** Раман. Пераклад з беларускай на казахскую мову Ж. Жумахонава і М. Ігісіна в а. Алма-Ата, Казгосвыдат, 1954. 336 стар., 15 000 экз., 6 р. 40 к.

**КНІГІ І. ШАМЯКІНА,
ВЫДАДЗЕНЫЯ У ПЕРАКЛАДАХ
НА ЗАМЕЖНЫЯ МОВЫ**

23. **Глыбокая плынь.** Раман. Пераклад з беларускай на польскую мову І. Дзяриноўской. Варшава, 1953. 327 стар.

24. Глыбокая плынь. Раман. Пераклад з беларускай на балгарскую мову К. Георгіе-
ва. Сафія, «Народная культура», 1951.
274 стар.

25. У Москву. Апавяданні. Пераклад на кі-
тайскую мову Шанхай, 1954, 106 стар.

КРЫТЫЧНАЯ ЛІТАРАТУРА АБ ТВОРЧАСЦІ І. ШАМЯКІНА

Лыньков М. (Рецензия на роман И. Шамя-
кина «Глубокое течение.») Газ. «Правда» за
30 янв. 1949 г.

Паслядовіч М. Нараджэнне помсты. (Аб
рамане Івана Шамякіна «Глыбокая плынь.»)
Газ. «Літаратура і мастацтва» за 6 снеж-
ня 1947 г.

Клімковіч М. «Глыбокая плынь» Івана Ша-
мякіна. Часоп. «Полымя» № 4, 1949,
стар. 131—134.

Григорьева С. Глубокое течение. (Об оди-
нокой книге Ивана Шамякина.) Журн. «Но-
вый мир» № 2, 1949, стр. 261—262.

Краўчанка У. Творы жыццёвай праўды.
(Раман Івана Шамякіна «Глыбокая плынь.»)
Газ. «Літаратура і мастацтва» за 24 сакаві-
ка 1951 г.

Карасев Ю. Подвиг народа. (О романе
Ивана Шамякина «Глубокое течение.») Журн.
«Дружба народов» № 3, 1951, стр. 157—158.

Карабутенко И. Книга о белорусских пар-
тизанах. («Глубокое течение» Ивана Шамяки-
на.) В сб.: «Выдающиеся произведения совет-
ской литературы 1950 года». М., «Советский
писатель», 1952, стр. 293—302.

Паслядовіч М. Пра завершанасць мастацкага вобраза. (Аб рамане Івана Шамякіна «У добры час».) Газ. «Літаратура і мастацтва» за 10 кастрычніка 1953 г.

Климкович М. Новый роман Івана Шамякіна («В добрый час»). Газ. «Советская Белоруссия» за 20 сенцября 1953 г.

Герцовіч Я. Нататкі аб рамане. («У добры час» Івана Шамякіна і «Святло над Ліпскам» Макара Паслядовіча.) Часоп. «Полымя» № 5, 1953, стар. 128—136.

Акуліч Е. Апавяданні Івана Шамякіна пра калгасную вёску. Газ. «Калгасная вёска» за 31 кастрычніка 1954 г.

Шашкоў А. Дзеці двух светаў. (Аб зб. апавяданняў Івана Шамякіна «У Москву».) Газ. «Літаратура і мастацтва» за 13 студзеня 1951 г.

Міронаў А. Веліч совецкага чалавека. (Аб кнізе Івана Шамякіна «На знаёмых шляхах».) Газ. «Літаратура і мастацтва» за 10 чэрвеня 1950 г.

Шкраба Р. Удалы пачатак. (Аб аповесці Івана Шамякіна «Помста».) Газ. «Літаратура і мастацтва» за 3 жніўня 1946 г.

Карпаў У. Проза Івана Шамякіна. Часоп. «Полымя» № 3, 1953, стар. 139—158.

Агеев И. Против субъективизма в литературной критике. (О статье В. Карпова «Проза Ивана Шамякина» в журн. «Полымя» № 3 за 1953 г.) Газ. «Советская Белоруссия» за 28 июня 1953 г.

АЛФАВІТНЫ ПАКАЗАЛЬНІК ТВОРАЎ I. ШАМЯКІНА¹

Абраза. Апавяданне з серыі «Бацькі і дзеци» (З цыкла «Партрэты»), 1954 г. — 7а.

Аграном. Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Бацька. Апавяданне. 1946 г. — 1.

Бацькаў гонар. Апавяданне з серыі «Бацькі і дзеци» (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Бацькі і дзеци (З цыкла «Партрэты»). Серыя апавяданняў, 1954 г. (1. Матчыны рукі; 2. Бацькаў гонар; 3. Абраза; 4. У роднай сям'і). — 7а.

Браты. Апавяданне, 1946 г. — 3, 6.

Вясновымі днямі. Апавяданне, 1953 г. — 7а.

Галоўны інжынер. Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Глыбокая плынь. Раман, 1948 г. — 2, 3; у перакладзе на русскую мову — 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15; на ўкраінскую мову — 19; на латышскую мову — 20; на малдаўскую мову — 21; на казахскую мову — 22; на польскую мову — 23; на балгарскую мову — 24.

Далёкая камандзіроўка. Апавяданне, 1947 г. — 1, 5, 6.
Дзве сіллы. Апавяданне. — 3, 5, 6.

¹ Лічбы адсылаюць да нумароў, пад якімі ў памятцы змешчаны кнігі, якія ўключаюць дадзены твор.

За жыццё. Апавяданне, 1948—1951 гг. Перапрацаванае апавяданне «Здзейсненая мара» (У кн. «На знаёмых шляхах»). — 3, 5, 6.

Завіруха. Апавяданне, 1955 г. — 7а.

Залатыя агні. Апавяданне, 1949 г. — 5.

Здзейсненая мара. Апавяданне, 1948 г. — 1; апошнюю рэдакцыю апавядання гл. пад назв. «За жыццё». — 5.

«Крытыкун». Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Маленькая парыжанка. Апавяданне, 1949 г. — 3, 4, 5, 6.

Матчыны рукі. Апавяданне з серыі «Бацькі і дзеці», 1954 г. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

На знаёмых шляхах. Апавяданне, 1946 г. — 1.

Наташа. Апавяданне, 1948 г. — 3, 4, 6; у перакладзе на рускую мову — 16; на кітайскую мову — 25.

Наташа. Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Нашы знаёмыя (З цыкла «Партрэты»). Серыя апавяданняў 1953—1954 гг. (1. Старшыня калгаса; 2. Наташа; 3. «Крытыкун»; 4. Галоўны інжынер; 5. Аграпном; 6. Падмочаны). — 7а.

Падарунак правадыру. Апавяданне, 1950 г. — 3, 4, 6; у перакладзе на рускую мову — 16; на кітайскую мову — 25.

Падмочаны. Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Памылкі. Апавяданне, 1953. — 7а.

Першае спатканне. Апавяданне, 1953 г. — 7а.

Пільнасць. Апавяданне, 1951 г. — 3, 5.

Помста. Аповесць, 1945, Ландсберг — Гомель. — 1, 3.

Складанае пытанне. Апавяданне, 1949 г. — 1.

Старшыня калгаса. Апавяданне з серыі «Нашы знаёмыя», 1953—1954 гг. (З цыкла «Партрэты»). — 7а.

Спі, мой сыночак... Апавяданне, 1950 г. — 3, 5.

Сялянка. Апавяданне, 1950 г. — 3, 5, 6.

У дзень перамогі. Апавяданне, 1945 г. — 5.

У добры час. Раман. 1949—1952 гг. — 7; у перакладзе на рускую мову. — 17, 18.

- У Москву.** Апавяданне — 3, 4, 6; у перакладзе на рускую мову — 16; на кітайскую мову — 25.
- У роднай сям'ї.** Апавяданне з серыі «Бацькі і дзеці», 1954 г. (З цыкла «Партрэты»). — 7 а.
- У снежной пустыні.** Апавяданне, 1944—1946 гг. — 1, 3, 6; у перакладзе на рускую мову — 17; на кітайскую мову — 25.

Хадакі. Апавяданне, 1950 г. — 3, 5.

Хлопчык з-за акіяна. Апавяданне, 1949 г. — 3, 4, 6; у перакладзе на рускую мову — 16; на кітайскую мову — 25.

ЗМЕСТ

Іван Шамякін (біяграфічная і бібліографічная даведка)	3
Кнігі I. Шамякіна	15
Кнігі I. Шамякіна, выдадзеныя ў перакладзе на русскую мову	17
Кнігі I. Шамякіна, выдадзеныя на іншыя мовы народаў СССР	19
Кнігі I. Шамякіна, выдадзеныя ў перакладах на замежныя мовы	—
Крытычнае літаратура аб творчасці I. Шамякіна .	20
Алфавітны паказальнік твораў I. Шамякіна	22

Мастацкі рэдактар *Л. Прагін*
Тэхнічны рэдактар *А. Хатэнка*
Карэктар *І. Мешчанінава*

АТ 01392. Надп. да друку 15/XII 1956 г. Тыраж 3000 экз.
Фармат 70×92^{1/32}. Фіз. друк. арк. 0,875.

Ум. друк. арк. 1,02. Уч.-выд. арк. 1. Бясплатна. Зак. 762.

Друкарня імя Сталіна, Мінск,
пр аспект імя Сталіна, 105.

На беларускім языке
„Іван Шамякін“
Бібліографіческая памятка читателя
Государственное издательство БССР
Мінск 1957

Бясплатна

Бел. Універс.
1994 Год

80000000320 187

Дзяржаўная бібліятэка
БССР імені В. І. Леніна

КАБІНЕТ БЕЛАРУСКІЙ
ЛІТАРАТУРЫ І БІБЛІЯГРАФІІ